

2402/12

~~הגדרה~~

DOC 3537

ירושלים, כד' בטבת תשס"ז
בינואר 1956
899/55

28/11

4036
4900

אל: הציר, האג.

מאת: שר החוץ

קבלתי לפני יומיים-שלושה את מכתבך מ-25 בדצמבר ומצאתי בו ניתוחים מעניינים וחקרי לב המעוררים מחשבה.

המסקנה המעשית היחידה שהבחנתי היא להנחית דרגה את הניעת חוזה הבטחון. אבל דומני כי בדו"ח שמסרת בפריס על שיחותי עם דלס בושנינגטון אמרתי במפורש כי ענין חו"ב לא עמד בהן כלל על הפרק ולמעשה לא הוזכר כלל. במדה שהוזכר בנאוטים, הרי רק חוץ טיעון כי אין הוא קיים לעת עתה וגם אילו היה קיים, לא היה בו בשום פנים תהליך לנשק. כל הלהץ והמהץ הן של מסע ההסברה הפומבי והן של המיבצע הדיפלומטי באה"ב היו מכוונים אך ורק להשגת נשק ולא לחו"ב. הוא הדין לגבי נאומי בכנסת, אשר חובר והושמע בטרם הגיעני מכתבך. ודאי קבלת בינתים את הנאום במלואו ונוכחת לדעת כי ענין חו"ב אינו מופיע בו כלל, אלא נזכר רק פעם אחת אגב אורחא וגם אז לא כתביעה שלנו.

לגבי העבר, כל סיטמה ותביעה שלנו יש להן הסבר השתלשלותי ולא אבוא להרצות עכשו מדוע ובאילו נסיבות הופיעה תביעה זו כראויה להיות מושמעת ומשמשת נושא לבירור. בעיני היתה זו התפתחות מוכרחת.

ואשר להשוואה עם יוגוסלאביה, יש לזכור תמיד כי אין לו לסיסמו חמשה מיליונים סרבים או קרואטים או סלובינים בארצות תברית, גם אינו קולט עליה ממרוקו ואינו בונה את ארצו בקצב המתקרב במשהו לקצבנו, והעיקר - אין הוא במצור איום כזה מכל עבר עד שיוכרח לחפש, לפעמים נואשות, כל מישען שבעולם, אם אמתי או מדומה.